

os foreslaaede Tilfludsminimum af 400 Rd., andre, der vinde Lidet eller Intet, og ikke ganske faa slet ikke store eller endog smaa Kald, der afgive mere i Tiende, end de faae igjen i Tilflud, selv dette beregnet efter den sandsynlige Udbetalingsværdi; (thi til denne maa der vistnok tages Hensyn). Men herved maa dog bemærkes, at samtidig befries Kaldene for den større Deel af fremtidige Byggelaan og for al eventuel Pensionsbyrde (hvilken sidste rigtignok langt sjældnere er falden paa smaa Kald, fra hvilke Præsterne søgte bort, end paa de bedre), men især, at Alderstillæggene ville komme Præster ogsaa i disse Kald (navnlig Kaldene i Klassen b) tilgode og væsentlig forbedre Præstens virkelige Indtægt; og om ham, ikke om Kaldet i og for sig, bliver Spørgsmaalet. Dog ubelukkig ingenlunde Beskyrningen for, at i nogle Kald, med det laveste eller næsten laveste Tilflud, Vilkaarene kunne blive for ringe til, at Præsten der kan holde ud og oppebie Alderstillæggets Indtræden. Vi finde det derfor slet ikke besynderligt, om Noget uden at dele den syrige Modstræben, der findes, mod en Sammenregning og Omfordeling af Tienden, for det Første, indtil en Forandring i Præstegaardenes Aulings Betydning for Kaldene er indtraadt, (og, forsaavidt han holder paa større Præstegaarde, om end ikke paa de særdeles store, da i det Hele) foretrækker Afdrag fra enkelte store Kald og Tilflud til enkelte smaa efter de specielle Forhold og Omstændigheder for en almindelig Lønningsordning.

Udvalgets Mindretal (Vorgen, Frandsen, Hansen) troer at maatte fjerne sig længere fra Udkastets hele Ordning af Lønningerne og bemærker til Begrunding af sine stillede Endringsforslag om Lønningen i Almindelighed og om Alderstillæggene Følgende: Som det foreliggende Lovforslags Hovedstemme ansee vi 1) en ligeligere Fordeling af de geistlige Embeders Indtægter; 2) Forhindring af den hidtil saa hyppige Blytning fra et geistligt Embede til et andet. Vi lægge ikke mindre Vægt paa det Sidste end paa det Første, men ansee tværtimod det Første kun nødvendigt som Betingelse for det Sidste. Men dette Stemme vil formeentlig ikke opnaaes ved de Lønningsbestemmelser, som indeholdes

i Lovudkastet; thi, om end de høist lønnede Embeder ere nedsatte noget, og de lavest lønnede forbedrede noget, er der dog mellem samtlige Præstekald den samme Forskjellighed som før, og følgerig den samme Grund til at søge Forslyttelse. Hvad vi savne, ere Lønninger, som ere faste — saavidt muligt — og en Inddeling af Embederne i faa Classer, indenfor hvilke de enkelte Embeder ere ligestillede, saa at der ikke gives Anledning til af økonomiske Grunde at søge Forslyttelse indenfor den samme Classes Grændser. Lønningsfaterne bør angive Embedernes virkelige Indtægter, og ikke, ligesom de nuværende Reguleringsformer, skjule en Indtægt, der kan overstige det Dobbelte. Vi kunne tilmed ikke billige, at i Lovudkastet Kaldenes hidtilværende Totalindtægt i Reglen er benyttet som Inddelingsgrund for den nye Classification af Embederne, naagt af de Factorer, som danne hiin Indtægt, den fornemste, nemlig Tienden, ifølge selve Lovudkastet skal bortfalde, og en Reduction af en anden, ligeledes meget vigtig, nemlig Præstegaardsavlingen, ved Lovens Forelæggelse blev betegnet som ønskelig. — Idet vi gaae ud fra, at Embedsindtægterne bør være saadanne, at Præsten, en fornuftig Huusholdning forudsat, kan hengive sig til Opfyldelsen af sit Kalds Pligter, uden at være trykket af Næringsforger, og at Forskjellen mellem de Classer, hvori Embederne inddeles, bør være en saadan, at Forslyttelse fra den ene til den anden giver en virkelig og klækelig Forøgelse i Indtægt, have vi foreslaaet Præstekaldene deelte i 5 Classer, resp. paa 1,200 Rd., 1,500 Rd., 1,800 Rd., 2,400 Rd. og 3,000 Rd., og med et Antal af resp. 200, 200, 350, 215 og 20 Embeder i hver, idet vi have tænkt os baade nederste og næstnederste Klasse som Begyndelsesklasser for forskjelligt kvalificerede Embedsøgere, og at Forslyttelse i Reglen burde finde Sted fra 1ste til 3die og fra 2den til 4de Klasse; den 5te Klasse staaer som en Undtagelse fortrinsviis for enkelte vidtløftige Kjøbstadkald; med samtlige Classer vilde fri Embedsbolig være forbundet. Til Grund for Inddelingen bør formeentlig lægges Forretningernes Omfang og Besværlighed, og da disse i Reglen ere betingede af Kaldets Følletal og Udstrækning, antage vi, at disse